

[Formanden]

og 1989, byggeskadefond m.v.)), og beslutningsforslag nr. B 14 (Forslag til folketingsbeslutning om en ny ungdomsboligpolitik), hr. Albrechtsen, har ordet.

Albrechtsen (VS):

Jeg kunne forstå, at Fremskridtspartiets forslag er, at der faktisk ikke skal være nogen kvota. I hvert fald må der ikke afsættes nogen penge til det. Det er blot til forståelsen. Fru Pia Kjærsgaard nikker. Der skal ikke afsættes nogen kvota. Det er selvfølgelig et synspunkt, man kan have; det vil jeg slet ikke kommentere.

Derimod vil jeg gerne sige tak til Socialdemokratiet og SF for en i hvert fald principiel velvilje over for de forslag, VS har fremsat. Man kan konstatere endnu en gang, at hvad angår ungdomsboligkvoten, ligger vi nær på hinanden i de tre partier. Nu har vi et forslag fra VS, som går ud på 3.500 plus 1.000, altså 4.500, Socialdemokratiet har et forslag om 4.000, og SF støtter for så vidt dem begge to. Så er kun tilbage, at vi i hvert fald inden næste folketingsvalg når frem til at få det koordineret sådan, at en ny regering vil kunne fremlægge et færdigbearbejdet forslag på dette område, der bygger på nogenlunde det niveau.

Jeg er lidt skuffet over, at hr. Estrup, når det drejer sig om Københavnsspørgsmålet, i første omgang takker for VS' støtte. Jeg spørger så hr. Estrup, om det betyder, at vi kan regne med hr. Estrups støtte, og får at vide, at det kan vi faktisk ikke. Sådan måtte jeg forstå svaret, for hr. Estrup henviste til nogle forhandlinger, der åbenbart pågår i Boligministeriet. Det er åbenbart nogle forhandlinger med meget lav cigarføring. Det er i hvert fald ikke noget, man hører noget til nogen steder. Boligministeren kender tilsyneladende slet ikke noget til dem.

Jeg forstod boligministerens første indlæg sådan, at han var meget negativ over for en løsning specielt med hensyn til midlertidige ungdomsboliger i København. Hr. Estrup har åbenbart en anden opfattelse af, hvad der foregår i Boligministeriet. Så vil jeg gerne spørge boligministeren, om han vil bekræfte det tilsagn, hr. Estrup gav for lidt siden om, at der vil komme et forslag inden jul.

Hvis boligministeren ikke vil bekræfte det, tvinges jeg til at konstatere, at der ikke rigtig er noget hold i de tanker og løfter, Det Radikale Venstre har været ude med i denne forbindelse, og den konsekvens ville jeg nødig blive tvunget til at drage, at jeg skulle forstå hr. Estrups linje i dag sådan. Men det afhænger jo af, hvad ministeren har at sige, så det vil jeg vende tilbage til, hvis ministeren kommer med et svar.

Så vil jeg sige om spørgsmålet om kollegiehuslejen, hvor hr. Estrup meget korrekt beskrev problemet med det konstante beløb, som bliver udhulet, at når vi foreslår et loft over kollegiehuslejen, så er det, fordi den ordning, der har været, og som hr. Estrup var inde på, har ført til løbende huslejeforhøjelser, fordi støttebeløbets realværdi bliver mindre fra år til år.

Jeg er meget glad for, at hr. Estrup siger i dag, at sådan kan det ikke blive ved med at gå. Der er altså ikke flertal for den del af boligbyggerilovforslaget, der går ud på, at der automatisk hvert år skal påføres kollegianerne disse huslejestigninger, der skyldes, at den ordning blev forkert udmøntet. Om det så skal være et huslejeloft, som VS har foreslået, eller en anden form for forbedring – jeg ved ikke, om hr. Estrup kom med et konkret forslag til, hvordan det skulle løses, men i hvert fald en anden form for forbedring end den, ministeren har fremlagt – må klares i boligudvalget.

Jeg er meget glad for, at ministeren giver tilsagn om, at der nu endelig skal ske noget med hensyn til beboerdemokratiet på ungdomsboligområdet. Det er jo et forslag, VS har stillet flere gange, at der skulle ske noget her, og der har ikke været særlig megen lydhørhed for det tidligere, men det er der altså blevet nu, og det er jeg meget glad for.

Jeg synes, at det forslag, vi har fremsat, er et godt forslag, for det sikrer, at man vender tilbage til et system, hvor der er beboerdemokrati.

Hvis ministeren mener, at det skal være de samme regler, som gælder i de almennyttige boligafdelinger, må det vel forstås sådan, at man får samme kompetence som en boligforenings bestyrelse. Et kollegium er jo en enhed, og derfor kan man ikke på ét kollegium operere med flere afdelinger.

Jeg går ud fra, at der ligger det i det, at man sådan set får bestyrelseskompetence, og